

ע"פ 5854/13 - המערער: פלוני נגד המשיבה: מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו בית משפט לעוררים פליליים

ע"פ 5854/13

לפני:
כבוד השופט א' רובינשטיין
כבוד השופט ע' פוגלם
כבוד השופט א' שחם

המעערער:
פלוני

נ ג ד

המשיבה:
מדינת ישראל

ערעור על גזר דיןו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-
יפו, מיום 31.7.2013, בתפ"ח 56/12, שניתן על-ידי
כב' שופטים ג' ניטל; מ' יפרח; ג' רביד

תאריך הישיבה:
(11.09.2014) ט"ז באלוול התשע"ד

בשם המערער:
עו"ד אור תמיר

בשם המשיבה:
עו"ד נילי פינקלשטיין

פסק דין

השופט א' שחם:

עמוד 1

1. לפנינו ערעור על גזר דין של בית המשפט המחויז בתל אביב-יפו (כב' השופטים ג' נויטל; מ' יפרח; ג' רביד), בתפ"ח 56/2013, מיום 11.7.2013. בגזר הדין, הושטו על המערער שש וחצי שנות מאסר לריצוי בפועל, בגין מעשים חמורים של התעללות, אלימות, עבירות מין, ואיומים שביצעו המערער כלפי בית זוגו (להלן: המתלוונת).

עובדות כתוב האישום שהוגש נגד המערער

2. כתוב האישום המתוקן שהוגש נגד המערער, מחייב שני אישומים. על פי האישום הראשון שייחס לumarur, ביום 7.8.2012, תקף המערער את המתלוונת, שהיתה בשליש הראשון להרiona. המערער התישב על בטנה של המתלוונת, היכה אותה בפניה ובראשה, ולא שעה לתחינותו. בהמשך, המערער חנק את המתלוונת עד אובדן הכרה, חזר והיכה אותה, משך בשערות ראה, גירר אותה, ולאחר מכן הטיל את מימי בפניה ועל גופה. כאשר צעקה המתלוונת במהלך האירוע, שנמשך מספר שעות, איים עליה המערער כי יהרוג אותה. כתוצאה מממשיו של המערער, נגרמו למתלוונת חבלות חמורות בראשה, לרבות שטפי דם וקרע בעור התוף.

בסמוך לאחר מכן, ולאחר שהumarur התנצל בבci על מעשיו, נעתרה המתלוונת להפרצויותיו של המערער ושכבה לצידו במיטה, בעירום. המערער ביקש מהumarur לקיים עימה יחסי מין, והוא סירבה. לבסוף נאותה המתלוונת לקיים עם המערער יחסי מין, מתוך חשש שהumarur ישוב ויכה אותה. לאחר שהumarur החדר את איבר מינו לאיבר מיניה, המתלוונת אמרה למumarur שכואב לה, ולבקשתהumarur חdal מכך, אך החדר את אצבעותיו לפיה הטעבת של המתלוונת, מספר פעמים, חרף בקשתה המפורשת שלא יעשה זאת.

3. באישום השני שייחס לumarur, נטען כי ביום 8.8.2012, שלח המערער למתלוונת מסרנו ובו גידופים ואיומים, ובין היתר, כתוב המערער "אני אחסל אותך".

פסק דין של בית משפט קמא

4. בהכרעת דין, 13.6.2013, הרשע בית המשפט המחויז בתל אביב-יפו את המערער, על יסוד הודהתו בעובדות כתוב האישום המתוקן, בעבירות הבאות: מעשה סדום (ריבוי עבירות), לפי סעיף 347(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), בנסיבות סעיף 345(א)(1) וסעיף 345(ב)(4) לחוק העונשין; תקיפה הגורמת חבלה ממשית (ריבוי עבירות), לפי סעיף 380 בנסיבות סעיף 382(ב)(1) לחוק העונשין; חבלה חמורה, לפי סעיף 333 בצוירוף סעיף 335(ב)(1) לחוק העונשין; ואיומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

5. בבוא בית משפט קמא לגזר את עונשו של המערער, לא הייתה תמיינות דעתם בין שופטי המותב, כך שעונשו של המערער נקבע בדעת הרוב (כב' השופטים ג' נויטל ו-ג' רביד), נגד עמדתו המכמירה יותר של שופט המיעוט (כב' השופט מ' יפרח).

6. בחווות דעת שופטי הרוב נאמר, כי חומרה יתרה נודעת לעבירות מין ואלימות המבוצעת בין בני זוג, נכון

הפגיעה בערך החברתי של ההגנה על ביטחונה ושלמות גופה ונפשה של בת הזוג, בעיקר בהיותה בביתה. הודגש, כי המערער פגע באופן ממשמעותי וקשה בערכיהם המוגנים, כאשר חבל במתלוננת, פגע באוטונומיה שלה, רמס את כבודה והתעלל בה. הtoutem, כי נגרם למתלוננת נזק פיזי ממשמעותי, וכן הודגשה האכזריות המתמשכת בה כלפי המערער כלפי המתלוננת. לאחר זאת, הוצגה מדיניות הענישה הנוגעת במקרים דומים, ונקבע כי מתחם העונש ההולם בגין האישום הראשון, נע בין 6 ל-8 שנים מאסר לריצוי בפועל; ומתחם הענישה עבור האישום השני, נע בין מאסר על תנאי לבין 5 חודשים מאסר לריצוי בפועל.

7. בבחינת הנסיבות שאין קשרות ביצוע העבירות, ניתן בדעת הרוב משקל לכך שהמעערר הודה בעבודות כתוב האישום המתוקן, והביע חריטה על מעשי. כמו כן, נשקלו לקולה הנזונים הבאים: העדר עבר פלילי למעערר; ונסיבות חייו הקשות, אשר הייתה להן זיקה לביצוע העבירות.abis לב למכלול הנסיבות, לקולה ולהומרא, הושתו על המערער העונשים הבאים: שש וחצי שנות מאסר לריצוי בפועל; 24 חודשים מאסר על תנאי, במשך שלוש שנים, לפחות ע"ל עבירות המערער עבירה מסווג פשע, לפי סימן ה' לפרק י' בחוק העונשין או עבירה של אלימות פיזית; 12 חודשים מאסר על תנאי, לפחות שלוש שנים, לפחות עבירה מסווג עוון, לפי סימן ה' לפרק י' בחוק העונשין או עבירה של אלימות פיזית; פיצוי למתלוננת, בסך 1,000 ש"ח, או חמישה-עשר ימי מאסר תמורתו.

8. בדעת המיעוט, סבר כב' השופט מ' יפרח, כי נוכחות עצמת האלימות וההשפעה הגלומה במעשהיו של המערער, אשר הפך את המתלוננת "לשקר חבטותיו ולאחר מכן לחפש", וגרם לה נזק פיזי ונפשי רב, יש להשים על המערער 9 שנות מאסר לריצוי בפועל.

הערעור ותגובה המשיבה

9. הערעור שלפנינו מכוון נגד חומרת העונש שהושת על המערער. במסגרת נימוקי הערעור, נטען כי העונש אינו הולם את חומרת מעשיו של המערער, וזאת בהשוואה לנאים שביבעו מעשים "חמורים בהרבה" ונגרעו עליהם עונשים "קלים בהרבה". נטען בנוספ, כי בית משפט קמא לא ניתן את המשקל הראוי למצבו הנפשי הקשה של המערער, אשר ניסה לשים קץ לחייו עobar לביצוע העבירות. טענה נוספת שהיא בפיו של המערער, היא כי לא ניתן משקל הולם לכך שמעשי הסdom אוטם ביצע המערער, מהווים "רצף עובדתי אחד". כמו כן נטען, כי הנסיבות לקולה, אשר אין קשרות ביצוע העבירה, לא זכו למשקלן הראוי, ובתווך בכך הזיכרנו נסיבות חייו ומשפחתו של המערער, שהיו כרכום בקשרים רבים, והגבירו את חששו של המערער מפני האפשרות שהמתלוננת תעזוב אותו. לבסוף, הפני המערער טענות נגד גובה הפייצוי שהוטל עליו לטובת המתלוננת.

10. בדיון שנערך בערעור, טען בא-כוכחו של המערער, עו"ד אור תמיר, כי מתחם הענישה ההולם את מעשיו של המערער, נע, לשיטתו, בין ארבעה לבין שש שנות מאסר לריצוי בפועל.

11. בא-כוכ המשיבה, עו"ד נילו פינקלשטיין, טענה בפנינו כי רמת האלימות, האימה, הביזוי וההשפעה כלפי המתלוננת, אותה הפגין המערער במעשהיו, היא קיצונית. בנוספ, הדגישה עו"ד פינקלשטיין את הנזק הרב, הפיזי והנפשי,

אשר נגרם למתרוננת, כתוצאה מעשי של המערער. לפיך נטען, כי אין מקום לכל הפקה בעונש שהושת על המערער, וזאת בעיקר כאשר בית משפט קמא גזר על המערער עונש המצוי בתחרית מתחם הענישה שנקבע על-ידי, תוך מתן משקל הולם לנسبותיו האישיות של המערער.

12. אפשרנו למערער, בבקשתו, לומר מספר דברים בתום הדיון בערעור והוא הביע בפניו חרטה על מעשיו, וכך מסר כי ברצונו ליטול חלק בהליך שיקומי.

פסקoir שירות המבחן

13. בתסוקיר שנערך על-ידי שירות המבחן לחקירה הדיון בערעור, תוארו קורות חייו של המערער, הרצופים קשיים ומהמורות, עודميلדות. ציין בתסוקיר, כי המערער הורשע בעבירות אלימות כלפי בת זוג קודמת, אף שהמערער הכחיש זאת בשיחתו עם קצין המבחן, וכן כן הוגש נגד המערער כתב אישום בגין ביצוע עבירות סמיים ואלימות כלפי שוטרים. קצין המבחן שערק את התסוקיר, התרשם כי המערער נתה לטשטש את הפגיעה המינית והפיזית במתרוננת. עוד נאמר בתסוקיר, כי בעבר המערער השתמש בסמיים, וכיום הוא "נק'", אך הוא אינו מביע נוכנות להשתלב בהליך טיפול ייעודי. לאחר סקירתם של גורמי סיכון וסיכון לשיקומו של המערער, העירק קצין המבחן כי במצבו הנוכחי של המערער, קיימת רמת סיכון לכך שהוא יחוור לבצע עבירות מין ואלימות בעtid, בפרט במסגרת קשרים זוגיים. אשר על כן, שירות המבחן לא בא בהמלצה להקל בעונשו של המערער.

דיון והכרעה

14. נקדים ונאמר כבר כתע, כי לא מצאנו כל עילה להתערבות בגזר הדיון. עסקינו בערעור על חומרת העונש שהושת על המערער, והכללו הוא, כי עריכת הערעור תהה שלא להתערב בכגון דא, למעט במקרים בהם נפלה טעות מהותית בגזר הדיון או ניכרת חריגה קיצונית מרף הענישה הנוגה במקרים דומים (ע"פ 13/6971 עמרן נ' מדינת ישראל (23.9.2014); ע"פ 13/4528 מוחמד נ' מדינת ישראל (22.9.2014); ע"פ 12/5783 גלים נ' מדינת ישראל (11.9.2014)). חרף טענותו של המערער, לא מצאנו כי העונש שהושת עליו סוטה לחומרה מדיניות הענישה הרואה במקרים דומים (ראוי והשוו: ע"פ 13/5949 שרחה נ' מדינת ישראל (17.3.2014); ע"פ 11/7867 78 מדינת ישראל נ' פלוני (16.9.2013); ע"פ 07/836 פלוני נ' מדינת ישראל (23.3.2008)). בגזר דין של בית משפט קמא ניתנה הדעת לכלל שיקולי הענישה הרלוונטיים לקולה ולחומרה, ואיננו סבורים כי נפלה בו שגגה כלשהי.

15. המערער שם למרמס את העירק של כבוד האדם, כאשר התעלל במתרוננת, ונוהג כלפיו באלימות חסרת רسان, באכזריות רבה, ומבליל לגלות שמצח חמליה אונושית. מעשים אלה ראויים להוקעה, לגינוי חריף ולענישה חמירה, אשר תחולם את עצמת הסלידה החברתית מהתנהגות מעין זו. דבריו של השופט א' א' לוי בע"פ 06/849 פלוני נ' מדינת ישראל (28.12.2006): "המערער חטא בעבירות קשות ומכורעת, שלא נזק פיסי בלבד כרור בהן, אלא גם ביזוי והשפלה של הקורבן. מעשה זה חייב תוכאה עונשית קשה, הן משומן חומרתו, והן נוכח הצורך להՐתיע את הרבים בחברה שבה האלימות פשטה כנגע, וגם על יחסים בין זוגיים לא פסחה". על כן, אין בידינו לקבל את הטענה, לפיה העונש שהושת על המערער חמור יתר על המידה. ניכר מגזר הדיון, כי העונש שהושת על המערער מבטא התחרשות לא מבוטלת בשיקולים לקולה, ובפרט במצבו הנפשי של המערער ובנסיבות חייו הקשות, נוכח הקשר האפשרי בין גורמים אלה לבין ביצוע העבירות.

16. תסקיר שירות המבחן בעניינו של המערער הוא עgom. במבט צופה פנוי עתיד, לא ניתן להתעלם מן החשש, כי בהעדר תפנית משמעותית בדףו התייחסותו וחישבותו של המערער, הוא עלול לחזור ולנסות לבצע עבירות מעין אלה, שבהן הוא הורשע. אין בתסקיר דבר אשר מצדיק הקלה בעונשו של המערער, ויתכן כי ההיפך הוא הנכון. בין היתר, מלמדנו התסקיר, כי המעשים המתוארים בכתב האישום לא היו אירוע חריג חד-פעמי במהלך חייו של המערער, ונדמה כי עובדה זו לא עמדה בפני בית משפט קמא בבאו לגוזר את דינו של המערער.

17. אשר לטענותיו של המערער לעניין גובה הפיזי, מבהיר שהמערער לא צירף את המתלווננת כמשיבה בערעור, אין מקום לדון בסוגיה זו, ודין הטענות להידחות על הסוף (ע"פ 4466/12 פלוני נ' מדינת ישראל (8.1.2014)). לעומת זאת, כי סכום הפיזי איינו חורג מן הטעות שהוסכם על הצדדים במסגרת הסדר הטיעון, וכן מהלך המעשה מן הצורך ייאמר, אין מדובר בפיזי מופלג בשיעורו. בנסיבות אלה, ברוי כי אין מקום להפחית מהפיזי חומרת המעשים שביצע המערער, אין מדובר בפיזי מופלג בשיעורו. בנסיבות אלה, ברוי כי אין מקום להפחית מהפיזי שנפסק לזכותה של המתלווננת.

18. לאור האמור, הערעור על חומרת העונש נדחה בזאת.

חרף האמור, נביע תקווה כי המערער ילמד את לקוחותיו ויתן אל דעתו, כפי שהצהיר, שלא לעבור עבירות בעתיד, ושיעזר בשרותי הטיפול במאיסרו לשם שיקומו.

נתן היום, י"א בתשרי התשע"ה (5.10.2014).

שפט

שפט

שפט